

ע"פ 19468/04 - איליה קורצ'קוב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 16-04-19468 קורצ'קוב(עוצר) נ' מדינת ישראל

19 Mai 2016 בפני הרכב השופטים: י' גריל, שופט בכיר [אב"ד]

כ' סעב, שופט
א' לוי, שופט

המעורער:
איליה קורצ'קוב, (עוצר)

עו"ז ב"כ עוז יאנה יורין (סנגורית ציבורית)

נגד

המשיבת:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

A. מבוא:

1. לפניו ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בחיפה (ס. הנשיא כב' השופט א. קנטור) (להלן: "בית משפט קמא"), אשר ניתן ביום 29.2.16, בת"פ 15-07-32815.

2. המערער הובא לדין בבית משפט קמא בגין עבירה של סחר باسم מסוכן (בשני אישומים) - לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המוסכמים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), ובעירה של החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצורך עצמית (בשלושה אישומים) - לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים.

B. עובדות כתוב האישום:

3. כתוב האישום כלל שלושה אישומים.
4. באישום הראשון נטען כי המערער החזיק וסחר בשם מסוכן מסווג הרואין במשקל מוחשב של 0.6400 נטו שלא לצורך עצמית וללא היתר על פי דין. עוד נטען כי המערער מכר את הסם תמורת 100 ל"נ.

5. באישום השני נטען כי לאחר חיפוש בבית של המערער נמצא כי המערער מחזיק בשם מסוכן מסווג הרואין בכמות כוללת של כ- 21 גרם נטו וזאת עפ"י הפירוט להלן - שקיית ניילון אשר הכילה 18.8394 גרם נטו של סם מסווג הרואין ושקיית ניילון אשר הכילה 2.167 גרם נטו של סם מסווג הרואין.

6. באישום השלישי נטען כי בשתי ההזדמנויות שוננות, סחר המערער בסמים מסוכנים מסווג הירואין בנסיבות שאינה דועה למשיבה, ובכך גם החזיק במסמים הנ"ל שלא לצריכה עצמית ולא היתר עפ"י דין.

פס"ד של בימ"ש קמא:

7. המערער כפר בעובדות כתוב האישום ובית משפט קמא שמע את ראיות הצדדים ונתן את הכרעת דין, כאמור ביום 18.1.16 ובה הרשיע את המערער בכל העבירות שייחסו לו. בהמשך, שמע בית משפט קמא את הטעונים לעונש וביום 29.2.16, גזר את דיןו של המערער לעונשים הבאים:

30 חודשים מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו - 5.7.15, 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה מסווג פשע בניגוד לפקודת הסמים, ו- 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסווג עונן בניגוד לפקודת הסמים.

8. כאמור, הערעור מופנה כלפי חומרת הדין בלבד.

ג. טענות הצדדים:

9. לטענת ב"כ המערער טעה בית משפט קמא עת שהטיל על המערער עונש כבד החורג באופן קיצוני מרמת העונשה הנוגנת בעבירות אלה.

10. ב"כ המערער הפנה לפסיקה וטען כי מסקירת פסיקה זו עולה כי מתחמי העונשה שנקבעו כהולם בעבירות סחר והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הינם קיצרים משמעותית ממתחם העונשה ההולם שנקבע ע"י בית משפט קמא.

11. לטענת ב"כ המערער בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לקולה, לנسبות הקשורות בביצוע העבירות. ב"כ המערער ציין כי אומנם מדובר בשלוש עבירות של סחר, אבל בשלושתן מדובר על אותו קונה, תשלום אותו סכום לא גדול יחסית וכשהקונה היה מי שיזም את הפניה למערער.

12. עוד טען ב"כ המערער כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לנسبות האישיות של המערער ובפרט היותו נתול עבר פלילי, צעיר בן 28 אשר עלה לארץ לפני כשנתיים מזמן.

13. אשר לכל האמור, ביקש ב"כ המערער להפחית משמעותית מתקופת עונש המאסר בפועל.

14. מנגד, ביקשה המשפטיה לדוחות את הערעור על העונש.

15. המשפטיה צינה כי הגם שהזר הדין אינו קל הוא איננו חורג לchromera בצורה כזו המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

16. המשפטיה הדגישה כי המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביטוי 3 עסקאות נפרדות של סחר בסם מסוכן מסוג הירואין והחיזוק בביתו כמוות גדולה מאוד של 20 גרם (פי 70 מהכמויות הקבועה בחוק). צינה כי מעשי של המערער מעידים כי הוא סוחר בסמים וכי לא מדובר בנסיבות חד פעמיות או באירוע בודד אחד.

17. עוד צינה המשפטיה כי אומנם עברו של המערער נקי, אך יש לתת לזה משקל מוגבל בלבד בהתחשב בכך שהמערער נמצא בארץ כשנתיים והuid על עצמו שהוא צריך בצורה כבده במשך תקופה ארוכה.

18. בנוסף צינה המשפטיה כי בית משפט קמא קבע מתחם אחד לכל העבירות שייחסו לערער, עם זאת צריך ליתן ביטוי לריבוי העבירות לחומרה.

19. המשפטיה הפנתה לפסיקה וטענה כי אין מקום להקל בעונש.

ד. דין והכרעה:

20. לאחר שנטנו דעתנו לגזר דין של בית משפט קמא, לטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים, ולפסיקה הרלוונטייה שהונחה בפנינו, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

21. העונש שהושת על המערער אינו חורג במידה קיצונית מרמת העונשה המקובלת במקרים דומים ושמצדיקה התערבות ערכאת הערעור, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, תש"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") - לעניין זה ראו ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.1.09), ע"פ 8704/08 היב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 23.4.09), ע"פ 7563/08 ابو סביח נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.3.09); ע"פ 9437/08 אלג'רים נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 12.5.09); ע"פ 6681/09 אלחטיב נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 13.1.10); ע"פ 2772/11 מימון נהמני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 21.3.12) ורע"פ 126/15 תל אביב נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 13.1.15).

22. המערער הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג הירואין וכן באربع עבירות של החזקת סם שלא כדין שלא לצורך עצמאי.

יפים לעניינו הדברים שנאמרו לאחרונה ע"י בית המשפט העליון בע"פ 4592/15 פדידה נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 8.2.16):

"נגע הסמים, והסמים הקשים כבעניינו בפרט, מרUIL לא רק את הצרכנים עצם, אלא השפעתו הרסנית לחברת הסובבת בכלל. ברגע זה יש להילחם בכל שלביו, החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו".

ראו לעניין זהה גם ע"פ 4597/13 אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.9.14) וע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2), 734, 744 (2004).

בעבירות של החזקת סמ שלא לצורך עצמית נדרש:

"... **יסוד מרתייע יעיל בענישה, שירחיק דוקא את אלו שעל הסף מן ההיגורות אל הביצוע של מעשה העבירה**" - ראו ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סgal, פ"ד' לה (4), 313, 319.

ראו גם ע"פ 2073/04 **זאבAMDORSKI נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 4.9.06), שם נאמר כי:

"...על משמעותן של עבירות הסמים, הנזק שגורמים הסמים, והצורך להילחם בתופעה זו באינטנסיביות - נשברו קולמוסין, נכתבו אין ספור מילים וקשה מאד לחוש ולומר דברים שטרם נאמרו".

23. לצד העבירה של החזקת סמ שלא לשימוש עצמי לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפוקודת הסמים, קבע המחוקק עונש מירבי של עד 20 שנות מאסר, עונש השווה לזה של עבירה הסחר בסמים לפי סעיף 19א לפוקודת הסמים המסוכנים), ובעניינו הסם נשוא הדין הוא מסוג הרואין הידוע והמכונה - "**המוות הלבן**" - ראו ע"פ 332/87, אורן בן און נ' מדינת ישראל, פ"ד' מב' (1) 382 (1988).

24. על מדיניות הענישה בעבירות של סחר בסמים, ניתן ללמידה מדברי השופט א' פרוקצ'יה בע"פ 211/09 **אזורלי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.6.22), שם נאמר:

"**הענישה בעבירות מסווג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בשם העולול לטcen חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעות של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אותן אזהרה אפקטיבית לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת העבירות והסחר בסמים, תהא אשר תhaar הפונקציה אותה הוא מלא בשרשראת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגשים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישי בעבירות סמים אחד הכלים החשובים בפועלות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שכן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.**".

ראו גם ע"פ 9229/12 **עלא טבראני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.7.24) וע"פ 5374/12 **שלמה** עמוד 4

אברג'יל נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 13.01.2009), שבו אישר בית משפט העליון עונש של 36 חודשים מאסר בפועל שהוטל על נאשם אשר הורשע בהחזקת סמ מסוג קוקאין במשקל של כ- 43 גרם שלא לצריכה עצמית וקבע כי עונש זה אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

25. בעניינו, בית משפט קמא הפנה לתיקון 113 לחוק העונשין וכותב כי:

"הערכים החברתיים שנפגוו כתוצאה מעשיו של הנאשם הם הפגיעה בביטחון הציבור, שלומו ובריאותו, בין היתר משום היוותם הסמי מחולל פשעה על כל גוניה. דברים אלה מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בסמ מסוג הירואין, כאשר מדובר בשלושה מקרים בהם סחר הנאשם בסם וכאשר החזיק בחזקתו סם זה במשקל העולה על 20 גרם נתנו שהינה כמות שכמובן אינה מיועדת לצריכה עצמית והוא פי כ-70 מהכמות המוכרת בחוק, מיועדת לצריכה עצמית"

תמיימי דעים אלו עם דבריו אלה של בית משפט קמא, אין בידינו אלא לאמץ.

26. בית משפט קמאקבע מתחם ענישה הנע בין 18 עד 36 חודשים מאסר והטיל על המערער 30 חודשים מאסר בפועל בגין כל העבירות בהן הורשע, עונש הנמצא בתוך המתחם זהה.

ראוי לציין כאן, כי בית משפט קמאקבע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו, בשים לב לריבוי העבירות המהוות את אותו אירוע. בית משפט קמא ציין כי מדובר בפעולות עבריניות שבוצעו ברצף זמן קצר, באותו איזור, באותו סוג של סם (hiroin) וכן מדובר במסכת עברינית אחת.

27. בית המשפט העליון כבר ציין במספר פסקי דין כי רמת הענישה שנקבעה, כמשמעותה בהחזקת סם מסוג הירואין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שהעונש שהטיל בית משפט קמא בעניינו של המערער אינו חורג לחומרה מרמת ענישה זו - ראו לעניין זה ע"פ 8820/14 **זהר שחר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.5.17).

28. לטעמנו העונש שהוטל על המערער הינו ראויomidתי בשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע, שיקולי הענישה, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

כאמור, המערער לא נטל אחריות על מעשין, לא הודה בהזדמנות הראשונה, ולא שיתף פעולה עם רשות אכיפת החוק, תוך הדגשה שאין בכך כדי לבסס החמורה בדיון אותו.

המערער היה הדומיננטי בביצוע עבירות הסחר בסם מסוכן. המדבר בשולחה עסקאות של מכירת סם מסוכן מסוג הירואין וכן החזקת סם מסוג הירואין במשקל העולה על 20 גרם נתו שהינה כמות גדולה.

אומנם הקונה הוא זה שפנה אל המערער, וביקש לקנות את הסם, כעולה מעובדות כתוב האישום. יחד עם זאת, המערער הוא זה שקיבל את התמורה, הביא את הסם ואפשר את העסקה. מה גם, בית משפט קמא קבע כי מהראיות שהוצעו בפניו עולה כי המערער אימץ לעצמו אורח חיים עברייני בכל הקשור לצריכת סמים קשים ומכירתם.

ה. סוף דבר:

29. אשר על כן, אין מקום להטערב בעונש שנגזר, בהיותו עונש מידתי בשל לאינטרס הציבורי כבד המשקל, בענישה מחמירה בעבירות סמים בשל הפגיעה המשמעותית בערכיהם החברתיים המוגנים, כך שהעונש מצוי במסגרת רף העונשה המקובל בהתיחס לשיקולי ההרתעה והגמול שיש להעדיף על פני נטווי האינדיבידואליים של המערער ונסיבותיו האישיות.

30. התוצאה מכל האמור לעיל היא, שאנו מורים על דחיתתו של העreau.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ו, 19 Mai 2016, במעמד הנוכחים.

א' לוי, שופט

כ' סעב, שופט

**י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]**